

adoptanter, da der i så fald er tale om et særligt tilknytningsforhold mellem barnet og plejeforældrene, jf. adoptionslovens § 4 a, stk. 2. Den gældende praksis om længden af opfostring hos plejeforældrene vil dog skulle justeres i forhold til udvalgets forslag om, at en adoption allerede kan ske, når barnet har været anbragt uden for hjemmet i 3 år.

Der er i udvalget enighed om, at muligheden for at gennemføre tvangsadoption af børn, der har været anbragt i mere end 3 år, og hvis forældre varigt ikke vil kunne give dem et hjem, ikke skal være betinget af, at det kan ske til en aktuel plejefamilie. Der vil være børn, som er anbragt på opholdssted eller institution, og enkelte børn vil være anbragt hos en plejefamilie, der ikke er interesseret i at adoptere barnet, eller hvor det ikke vil være til gavn for barnet, at plejeforældrene adopterer. Sådanne børn vil efter udvalgets forslag kunne adopteres af personer, der er godkendt efter de almindelige regler om godkendelse som adoptanter.

Om de større børns eventuelle behov for fortsat kontakt til forældrene henvises til pkt. 3.2 i de almindelige bemærkninger.

2.5. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets vurdering af, at der kan være behov for at ændre reglerne om adoption uden samtykke. Justitsministeriet kan også tilslutte sig udvalgets sondring mellem den situation, som udsatte børn under 1 år står i, og den situation, som udsatte børn, der har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, står i.

Justitsministeriet kan derfor tiltræde udvalgets forslag om, at adoption uden samtykke af børn under 1 år kun skal kunne ske i tilfælde, hvor det kan forudses, at barnet ikke vil kunne komme til at vokse op hos forældrene, og at forældrene heller ikke gennem samvær med barnet vil være i stand til at spille en positiv rolle for barnet. Ved at gennemføre en adoption på dette tidlige tidspunkt i barnets liv giver man barnet mulighed for at etablere den vigtige, tidlige følelsesmæssige kontakt til de personer, som skal være barnets forældre fremover. Det skal i disse tilfælde være allerede godkendte adoptanter, der adopterer barnet.

Om godkendelse til adoption henvises til pkt. 5 i de almindelige bemærkninger.

Justitsministeriet kan også tiltræde udvalgets forslag om, at børn, der har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, allerede på dette tidspunkt skal kunne adopteres uden samtykke, hvis det er godtgjort, at forældrene varigt ikke vil være i stand til at tage sig af barnet. Justitsministeriet mener ligesom udvalget, at der som en afledet virkning af dette forslag skal ske en

lempelse af det gældende opfostringskrav på 7-10 år. Dette indebærer, at der alene stilles krav om, at barnet har været anbragt hos plejefamilien i 3 år, i de tilfælde hvor der er tale om en plejebarnsadoption.

Da forslaget til adoptionslovens § 9, stk. 4, også tager sigte på at give mere sikre rammer for nære relationer mellem de større børn og deres plejeforældre, foreslår ministeriet, at adoptionslovens § 10, som har det samme sigte, ophæves.

Muligheden for at gennemføre en adoption uden samtykke er en meget indgribende foranstaltning og stiller store krav til sagsbehandlingen. Det er ministeriets opfattelse, at servicelovens betingelser for tvangsfjernelse af børn skal være opfyldt, før en sag om bortadoption uden samtykke efter forslaget til adoptionslovens § 9, stk. 3 og stk. 4, kan indledes. Herudover er det blandt andet et krav for at kunne gennemføre en adoption uden samtykke, at det også skal kunne dokumenteres, at forældrene varigt er uden forældreevne.

Forældrenes situation vil naturligvis altid skulle vurderes individuelt, og det er ikke muligt udtømmende at opregne, hvornår forældreevnen er af en sådan karakter, at en adoption uden samtykke kan komme på tale. Som eksempler på forhold, der kan give anledning til overvejelser herom, kan nævnes:

- Svær, kronisk psykisk lidelse hos en forælder, hvor den psykiske lidelse medfører, at forælderen igennem en længere årrække har haft vanskeligt ved at drage omsorg for sig selv i dagligdagen
- Svære personlighedsforstyrrelser, evt. kombineret med langvarigt misbrug hos en forælder, der gør, at forælderen ikke stabilt magter at drage omsorg for sig selv i dagligdagen, eller hvor dagligdagen igennem en længere årrække har været præget af betydelig mangel på stabilitet
- Mental retardering hos en forælder, som gør, at forælderen ikke i dagligdagen kan drage omsorg for sig selv
- Langvarigt misbrug, som medfører betydelig ustabilitet i evnen til at drage omsorg for sig selv
- En forælder som i relation til ældre børn har vist meget mangelfuld forældreevne inden for de seneste år, og hvor det ikke med støtte og behandling har været muligt at bedre forældreevnen

Ved vurderingen af forældreevnen er det nødvendigt at inddrage forældrenes livsforløb for at kunne opstille en prognose for, om det er sandsynligt, at forældreevnen kan genvindes. Der vil desuden skulle iværksættes en eller flere specialundersøgelser fra eksempelvis en psykiater, psykolog eller anden relevant fagperson med henblik på at afklare forældreevnen.